

Dırdır

– AliKemal · 15 Eylül 2016

Eve, "Sana önemli bir haberim var karıcığım," diyerek giriyorum.

Dinlemiyor. Hemen dırdıra başlıyor. "Bana önemli bir haberi varmış! Ukala herif sen de! Elinde iki ekmek, bir kilo kıymayla mı geldin? Elini kolunu sallaya sallaya gelmişsin yine! Bir günden bir güne elin kolun dolu gel de şu eve dişimi kırayım! Öküz gelmişsin, öküz gidiyorsun işte... Sen karı kıymetini ne bilirsin ki zaten? Allah belanı versin inşallah! Ahlaksız herif! Utanmaz herif! Bir gün yüzü göstermedin bana! Manyak kafam benim! İkimizin adı da Hüdaver olduğu için, sırf orijinallik olsun diye evlilik yaparsan sonun böyle olur işte..."

"Hüdaver'ciğim, susarsan sana önemli bir şey diyeceğim..."

Hüdaver'ciğim önemli haberin ne olduğunu merak edip sormuyor bile, her zamanki gibi yine burnundan soluyor.

"Şu halime bak! Pazenden elbiselerle çingene karıları gibi dolaşıyorum ortalıkta. Söylesene bana, zorum ne? Bir de kürk kaban alacağım sana, diye söz veriydin bana! Bu kafayla gidersen, sen değil kürk kaban, muşambadan kaban bile alamayacaksın bana! Kışa alacağım diyordun, işte kış geldi. Hani? Nerede? Bu kara kışta almadıktan sonra başına çal o kürkü! Domuz herif! Domuz gelmişsin, domuz gideceksin... Allah belanı versin inşallah! Ahlaksız herif! Utanmaz herif! Bir kürk kabanı bile çok gördün bana!"

Yerden göğe kadar haklı. Bütün mendeburluk bende, söz verdiğim halde bir kürk kaban bile alamadım karıcığıma.

"Haklısın karıcığım! Ama bir dinle..."

"Haklısın karıcığımı! Beni ne doktorlar, ne avukatlar istediği de varmadıydım. Onca kısmetimi seninle evlenip sürünmek için tepmişim meğer! Annem, bu devlet memuru, bakamaz sana, süründürür, dediği de, dinlemediydim. Eşşek kafam benim! Aldığı maaşa bak! Bin altı yüz seksen beş lira yetmiş beş kuruş... Yedi yüz elli lira ver kiraya, kalır dokuz yüz otuz beş lira yetmiş beş kuruş... Üç yüz lira ver doğal gaza, kalır altı yüz otuz beş lira yetmiş beş kuruş... Yüz yirmi lira elektrik, otuz lira su, elli lira internet, kalır dört yüz otuz beş lira yetmiş beş kuruş... Onun da üç yüzü cigaraya, yüz otuz beşi dolmuşa derken kalır yetmiş beş kuruş. Koca bir ay yetmiş beş kuruşla mı geçineceğiz Hüdaver efendi? Yat kalk, anneciğimin dul maaşına dua et, yoksa acımızdan gebereceğiz!"

"Ama Hüdaver'ciğim, dinlesene bir..."

"Sus! Bana Hüdaver'ciğim falan deme! Maymun herif! Yüz kere söyledim sana... Hacer'in kocası kiloylan tütün alıyor dedim, onu sarıp içiyor dedim, içme şu uçlu cigarayı, pahalı, dedim..."

"Sen de içiyorsun, hem de yabancıını!"

"İçerim elbet! Benle sidik mi yarıştıyorsun sen? Ben senin gibi ne idüğü belirsiz biri miyim? Köklü aile kızırım ben! O odun kafana sok bunu... Odun kafalı herif! Odun gelmişsin, odun gideceksin... Allah belanı versin inşallah! Ahlaksız herif! Utanmaz herif! Bir malbuşu bile çok görüyorsun bana!"

"Estağfurullah karıcığım, lakin söyleyeceğim şeyi bir dinlesen..."

"Esağfurullahın batsın! Karnımda piçini taşıyorum bir de... Sen eşek gelmişsin, eşek gideceksin. Yeter artık! Ben seninle yapamayacağım. Yarın gidip aldıracağım piçini, çocuk mocuk yok sana! Neydi o kürtajcı herifin adı? Hani gazeteler yazdıydı, beş aylık hamile kariya kürtaj yaparken ölümüne sebep oldu diye. Her neyse işte, bileziğimi bozdurup ona gideceğim. Yarım saatte söker alır dölünü. Kim gittiye memnun adamdan. Köşebaşındaki Azize karısı aldırıydı bir çocuk da, eli pek hafif deyip sabah akşam Allah razı olsun diye anıyor adamı."

"Çocuğuma elletmem, bilmiş ol!"

"Nasıl elletmeyecekmişsin bakayım? Sen işte olacaksın nasıl olsa, o arada gider, gelirim ben."

"Savcılığa dilekçe veririm, rızam hilafında dört buçuk aylık çocuğuma kürtaj yaptıracaktım, mani olun diye..."

"Ver! Cumhurreisimiz ne dedi? Fetöcü olduğundan şüphelendiğiniz kocanız bile olsa ihbar edin dedi. Ver dilekçeyi de, ben de Fetullah denilen terörist başının bir iki kitabını bulup koyayım kitaplarının arasına, bu Fetöcüdür deyip ihbar edeyim seni. Hanyayı da, konyayı da görürsün o zaman. Sonra, ahhh ah, ne yaptım ben, diyerek kafanı duvardan duvara vurursun da iş işten geçmiş olur... Bok herif sen de! Bok yolundan gelmişsin, bok yoluna gideceksin... Ahmak herif! Geri zekalı! Allah belanı verir inşallah!"

"Tamam karıcığım, tamam, dilekçe filan vermem, sinirlenme sen. Sana söyleyeceğim şeyi duyduğun zaman, zaten kürtaj yapmayı hiç istemeyeceksindir."

"Neymiş o, beni kürtaj olmaktan bile caydıracak kadar önemli olan şey?"

Çok şükür Allah'ıma, nihayet dinleyecek beni.

"Sana vereceğim çok önemli haber şu ki, ben..."

Odanın kapısı açılıyor, bir kaynanam eksikti ya, o da geliyor. Haliyle lafım da yarım kalıyor.

"Kızımı yine niye kızdırıyorsun Hüdaverdi?"

İsmimin Hüdaverdi diye telaffuz edilmesinden oldum bittim nefret ederim.

"Hüdaverdi değil efendim, Hüdaver!"

"Her ne boksa... Kızımı sabah akşam sinir et diye vermedim ben sana. Gül gibi kızımı zebilziyan ettin. Ah, kabahat sende değil, bende... Ben, eşek kafalı ben... Hem kızımı ziyan ettim, hem kendimi. Benim kızım gibi kızlar, şimdiki zamanda karaborsada... Alıncaya kadar yalvarıp yakarıp ayaklarına kapandın. Onu dünyanın en mutlu karısı yapacağım diye diller döktün. Söylediğin her laf yalanmış meğer. Çarşının ortasında daire alacağım, orada oturtacağım dedin, getirdin bu kıyı mahallede oturtun. Yetmezmiş gibi, bir gecekondü kiralayıp oturtmaya kalkıştın da, zar zor bu apartman dairesini kiralattık. Fakir olduğuna göre adam olsaydın bari, lakin adam da değilsin. Damat olup da damat gibi bir adam olamadın. Kızımı verdiğime de vereceğime de pişman ettin beni. Ne avukatlar, doktorlar çaldıydı kapımı da yüzlerine kapadıydım kapıyı. Ne zorumuz var ki, senin kahrını çekelim? Bu isin sonu nereye varacaksa, varsın artık... Körpe kızımın vakti geçmeden, bir çaresine bakalım... Senin layığın, benim kızım olmaz, olsa olsa kendin gibi mıymıntının teki olur... Anladınmm mı Hüdaverdi efendi?"

Gerçekten sinirlerim bozuluyor bu defa:

"Bana bak, valide hanım! Benim adım Hüdaver, aynen kızının adı Hüdaver olduğu gibi," diye çıkışıyorum.

"Size vereceğim haberden sonra benimle yine Hüdaverdi deyip alay edecek misiniz bakalım?"

"Neymiş o haber?"

"Size vereceğim haber şu ki, ben sayısal lotoda altıyı tutturdum. İki milyon lira ikramiye kazandım. Geldiğimden beri onu demeye çalışıyorum size, ama dinlemiyorsunuz ki! Benim bu dünyada bir karım var, bir de kayınvalideciğim. Siz benim her şeyimsiniz..."

Karımla kaynanam girdikleri şoktan kurtulana kadar birbirlerinin suratına baka kalıyorlar. Epey bir şaşkınlıktan sonra kendine ilk gelen kaynanam oluyor. Kızına:

"Hüdaver kızım! Hüdaver oğluma öfkeyle pek ağır mı konuştuk, ne? Pek haksızlık ettik galiba, baksana aslan gibi benim damadım."

"Tabii aslan gibidir benim kocacığım. Öyle olmasa onunla bunca yıol evli kalır mıydım? Canım benim... Sen öyle sinirli iken söylediğim lâflara pek kulak asma... İkimiz de bir yastıkta kocayacağız elbet..." Kalkıp geldi, bir güzel sarılıp öptü beni.

Ona, "bana ne söylerseniz söyleyin, ama Hüdaverdi demeyin bir daha!" diyerek sitem ediyorum. "Adıma Hüdaverdi denilmesinden hiç hoşlanmıyorum."

"Asla demeyiz kocacığım. Der miyiz kız anne?"

"Yok valla, asla ve kat'a demeyiz..."